

Ølstat og forhøjede Brændevinsafgift skulde tilfalde Kommunerne, hvilket Beløb var anslaaet til 4,150,000 Kr., er efter nærværende Forslag hele Merindtægten paa $\frac{1}{2}$ Million nær tillagt dem, hvilket udgør omtrent det samme Beløb.

Til § 14.

For at lette Kommunerne for en hidtil af dem baaren Byrde foreslaas det, at de saakaldte Delinkventomkostninger herefter skulde bæres af Statskassen. Som bekendt bæres denne Udgift nu henholdsvis af Amtreparationsskatsfonden og af Kjøbstæderne i Amtet, eftersom Sagen paadømmes i en Landjurisdiktion eller en Kjøbstad, og i Kjøbenhavn af Stadens Kasse. Til Delinkventomkostninger, der iøvrigt kun falde paa det Offentlige, for saa vidt som de ikke faas erstattede af Domfældte, henregnes de i Forordning af 5te April 1793 som saadanne betegnede Udgifter. Til dette Hovedlovet sluttes der sig en Mængde senere Anordninger og en paa disse bygget administrativ Praksis. Det er herefter navnlig Udgifter til Arrestanters Underholdning og Bevogtning samt Straffens Eksekution, for saa vidt denne ikke sker ved Hensættelse i Statens Straffeanstalter, Salærer og Diæter til Retssbetjente, Sagsførere og Væger m. m., men derimod ikke Udgifter til Arresthusets Indretning og Vedligeholdelse, deres Opvarmning og Velysning samt Arrestforvarerlønner. Men iøvrigt vilde — hvad et Blik paa Fürgensens Lovleksikon viser — en udtømmende Fremstilling af den store Mængde detaljerede Bestemmelser, angaaende hvad der er at henregne til Delinkventomkostninger og hvorledes disse i det enkelte Tilfælde ere at anvende, kræve en Udførlighed, som der i nærværende Sammenhæng turde være saa meget mindre Grund til at indlade sig paa, som der her ikke tilsigtes at gøre nogen Forandring i de gældende Regler om, hvad der er eller ikke er at henregne derunder. Det vil fremdeles som hidtil være vedkommende Retssbetjent, som har at affatte og til Amtmandens Godkendelse at indsende Beregning over de Omkostninger som hver Sag har medført, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 20de Juni 1850 og 28de November 1851, og paa Grundlag af de aarlige Opgørelser over de faste Udgifter af her omhandlede Art foreslaas disse refunderede Kommunerne

af Statskassen, naar Opgørelserne ere indsendte til Finansministeriet, forsynede for Kjøbenhavns Vedkommende med Politidirektørens og for det øvrige Lands Vedkommende med Amtmandens Attest om, at Beløbene ere afholdte og at der under disse ikke er indbefattet andre Beløb end saadanne, som efter de hidtil gældende Regler have været afholdte som Delinkventomkostninger. Civilspørgsmaal om, hvorvidt en Udgift rettelig kan henføres under Delinkventomkostninger maa formentlig ligesom hidtil afgøres af Justitsministeriet.

Til Oplysning om Delinkventomkostningernes Størrelse bemærkes, at de i Regnskabsaaet 1890—91 for Amtsrads kredsene (der under indbefattede de bornholmste Kjøbstæder) have udgjort 176,452 Kr., i Regnskabsaaet 1891 for Kjøbstædernes Vedkommende have udgjort 80,937 Kroner og for Kjøbenhavns Vedkommende have de i Aaret 1892 udgjort 135,000 Kr.

Med Hensyn til det finansstille Udbytte af Lovforslaget bemærkes:

Forbruget af indenlandsk Brændevin har i det sidste Aar udgjort ca. 16,500,000 Potter à 100 pCt.

Skatten heraf à 1 Kr.	16,500,000
herfra gaar	Kr.
1) for de første 50,000 Potter i hvert bestaaende Brænderi; i alt 3,646,000 Potter à 10 Ore.	364,600
2) til teknisk Brug ca. 500,000 Potter à 100 pCt.	500,000
	864,600
Rest...	15,635,400

Derfor Forhøjelsen af Afgiften bringer Forbruget til at synke til Halvdelen, fragaar	7,817,700
Statskassen tager forlods	3,500,000
Rest...	4,317,700

tilfalder altsaa Kommunerne.